

Storm of regen, niets houdt hen tegen....

En dan heb ik het hier over die kinderen die de regen en storm trotseerden om toch een bezoek te brengen aan de Kinder Kermis van de Haagse Hopjes in het Wijkpark.

Tegelijkertijd heb ik het dan over de medewerk(st)ers en vrijwilligers van de Hopjes.

Wát was het een beestenweer bij tijd en wijlen zeg. Niet te geloven. Regen en zon wisselden elkaar af. De zon scheen of de regen viel met bakken uit de hemel. En heus niet met kleine beetjes. Op het ene moment was het plein vól en een seconde later zag je de kinderen allemaal een goed heenkomen zoeken en was het plein weer leeg. Gelukkig waren de buien kort (maar

heftig) en zag je het plein na de bui weer vol lopen met kinderen. Het was een komen en gaan van kinderen, zeg maar.

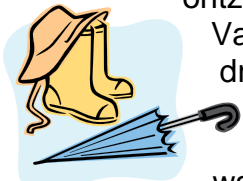
De ouders lieten verstek gaan. IK was eerlijk gezegd ook liever thuis gebleven. Maar een Hopjesfeest laat niet ik niet graag aan mijn neus voorbij

gaan. Wat warme bakjes koffie en ik kon er tegen aan.

Mijn bezoek aan deze Kermis was als het weer. Kort maar krachtig. Gelukkig lang genoeg om U te vertellen over de aantrekkingskracht van het woord "Kermis".

En een mini Kermis was het. Je kon eendjes vissen, touwtje trekken (zeer populair maar...er zaten dan ook

ontzettend leuke prijzen aan de touwtjes) of ring gooien.

Van die écht typische Kermis attracties. Er stonden (helaas) slechts drie springkussens opgesteld. Het was door de storm té riskant om ook de andere kussens op te stellen.

Een van de draaimolens was helaas kapot en het "krokodillen-rodeospel" kwam ook niet helemaal uit de verf. Alhoewel de kids er wél met groot plezier gebruik van gemaakt hebben. Het "bungeejumping" trok dusdanig veel aandacht dat er een rij stond van wel 10 minuten. Behalve als het ging regenen. Dan vloog de rij weg, op zoek naar onderdak. Waardoor dan weer de "die-hards" meteen een paar meter op schoven in de rij.

Wie komt...die maalt nietwaar? Er was ruimte vrijgemaakt voor Yoga. Peggy (de rechterhand van Joke) was de instructrice. Helaas heb ik dat gemist maar Peggy vertelde mij dat ze zo'n 15 doorweekte maar enthousiaste kinderen in haar stand had. Leuk.

Yoga is goed (zegt men) voor lijf en leden.

De limonade die altijd uitgedeeld word vond weinig aftrek deze keer. Eerlijk gezegd hadden de vrijwilligers van die kraam nét zo goed een bekertje neer kunnen zetten met een beetje siroop erin. De regen doet de rest.

Op het speelveld van het superlange voetbalspel lag een laagje water, waardoor de bal niet wilde rollen. Het maakte niet uit voor de fanatieke voetballers. Al is het veld slecht...spelen zullen ze. En iedereen weet dat je van fietsen warm wordt. Dus werd er hard gewerkt op de hometrainers.

Ik moet U iets vertellen waar mijn mond van open viel.

Voordat het feest begon had het al knap geregend. Het plein was dus flink nat. Medewerkers en vrijwilligers van de Hopjes hebben het plein DROOG GEDWEILD. Wát zegt U? Jawel, ze hebben het hele plein droog gedweild. Niet effe een trekkertje eroverheen maar dweilen en droog maken. Ik viel zowat van mijn stokje toen ik dat hoorde. Grandioos vind ik dat. "Veiligheid vóór alles" hoorde

ik één van de dweilende Hopjes mensen zeggen.

En zo is het. Dit is het ultieme bewijs dat "onze" Hopjes veel, zo niet alles over heeft voor de kinderen.

Ik zie U allen graag terug op het eerstvolgende Hopjesfeest. Dan kunt U eens met eigen ogen zien dat mijn verslagen de waarheid en niets dan de waarheid vertellen. De koffie staat klaar. Ook voor U.

Kimm 1 april 2010

